

Valgreinar

Løgtingsvalið 2011

Hvat eru Føroyar uttan bygdarmenn?

Ingj Sørensen
Valevni hjá Tjóðveldi
www.tjodveldi.fo/ingi

Onkur hevur fingið tað til, at eg vil avtaka bygdirnar fyri at fremja miðsavning

Hetta er ein beinleiðis reingjan av tí veruliga boðskapinum. Einum boðskapi, sum gongur út upp á, at forsøma politikararnir at útbyggja miðstaðarøkið, so verður tað ein vanlukka fyri alt landið.

Eisini bygdirnar

Tí tá fara føroyingar í stórum tgalí at velja Føroyar frá og rýma av landinum.

Men tað merkir sjálvandi ikki tað sama sum at avtaka útjaðaran. Tvørturímóti so er ein sterkur miðstaður FORTREYTTIN fyri at útjaðarin kann mennast.

Eg smæðis ikki við at siga at bygdarlívið er sjálvur mergurin í føroyska samleikanum. Uttan eitt livandi bygdarlív, eru Føroyar ein skuggi av sær sjálvum.

Og tí skulu vit sjálvandi gera alt, ið gerast kann fyri at skapa trivnað, varðveita og útbyggja bygdirnar. Sum áður sagt: Tað er tað bygdarsliga, sum ger Føroyar coolar. Og soleiðis skal tað framhandandi vera.

Og bygdirnar – ja tær hava vakstarmøguleikar.

Tak bara ferðavinnuna. Ferðavinnan fer í framtíðina at gerast eitt uppaftur størri partur av føroyska búskapinum, og tá umræður ferðavinnu rúma útjaðarin og bygdirnar teir allar størstu móguleikarnar.

So lat okkum smoyggja upp um ermar og við professionellari hjálp seta ferð á útbyggingini av ferðavinnuni, sum kann geva bygdunum kring landið arbeiði og framtíð.

Tað vil eg kempa fyri!

Men okkara høvudsstaður og miðstaðarøkið MUGU fáast at virka við betri bústaðarmøguleikum og lokkandi arbeiðsplássum. Tey eru dynamoin í samfelagsmaskinarinum. Tey eru hjartað, sum skal pumpa blóð út í hvønn krók og skal geva føroyingum neyðugu avbjóðingarnar og móguleikarnar í framtíðini.

So at teir ikki stinga í sekkin – og rýma av landinum.

So lat okkum koma víðari. 80 % av landinum hevur fingið fast samband. Tað má gangnnýttast!

Lat okkum ikki brúka óneyðugar kreftir við at seta bygd upp móti bý og bygdarmenn móti havnarmonnum. Lat tað í mesta lagi vera í spølni.

Skulu vit ikki enda sum Hetland við 20.000 fólku sum vit broyta gamlan hugsunarhátt. Lat okkum tveita tann gamla borgarakrígslíkjandi hugburðin langt út um 200 fjóðringar.

Tað er í 12.tíma at vit øll smoyggja upp ermar og fara at arbeiða fyri Føroyum. Og at vit tora at gera tær raðfestingar, ið eru lívsneyðugar. Fyri alt okkara land.

Tað lovi eg at arbeiða fyri.

Lati okkum fáa fer á Føroyar

Sunneva Háberg
Eysturstein

Áðrenn vit kunnu byrja at hugsa um at fáa føroyingar aftur til Føroyar, mugu vit gera tað gott hjá okkum sjálvum at vera her. Um kundin ikki er nøgdur við vøruna, er so gott sum ómøguligt at selja vøruna til aðrar kundar. Um føroyingar í Føroyum ikki eru nøgdir við at liva í Føroyum, kunnu vit ikki vænta, at aðrir verða tað.

Tríggjar grundleggjandi hugburðs- og strukturbroytingar kunnu gera Føroyar betri at liva og virka í.

1. Persónligt frælsi

Fyri at menniskju skulu trívast, má rúmd vera fyri ymiskleika. Vit mugu inn-síggja, at øll menniskju eiga at verða javnt stillað. Øll hava krav á persónligum frælsi og eiga rættin at vera tann, tey eru, og ráða yvir egnum lívi, tó uttan at gera seg inn á onnur. Hetta byrjar

Johan Dahl
valevni hjá Sambandsflokkinum

Tey 30 sekundini av einum veljarafundi suðuri í Vági fyrr í vikuni hava fyllt nógv í fjølmiðlunum seinastu dagarnar.

Suppa er kókað uppá málið.

Niðurstøðan hjá miðlunum er, at Johan Dahl er illa-vorðin, tí hann hevur sagt ov nógv um, hvat er skilagott at broyta við flúgvingini millum Føroyar og útheimin.

Nøgdi kundin: Fólkið í Føroyum

við, at vit sum samfelag og ikki minst vit politikkarar læra at seta okkara egna sannleika, trúgv og fordómar til síðis. Tað er ikki fyrr enn tá, at vit kunnu byrja at føra veruliga rættvísan politikk, ið gevur veruligan javnrætt fyri øll. Óansæð um tú ert samkyndur og ynskir at gifta teg og fáa børn. Um tú ert kvinna ella maður, ungur ella gamal. Óansæð húðarlit, trúgv ella lívsstíl.

2. Fíggjarligt frælsi

Tínar ognir eru tínar ognir, og eingin hevur rætt at taka tær frá tær. Heldur ikki landið. Tó, um tú samtykkir at liva og virka í einum landi, samtykkir tú eisini nakrar treytir fyri at kunna tað. Millum annað nøkur ávís gjöld so sum skatt. Tað vil tó ikki siga, at tað er rættvíst, at landið tekur so nógvan pening frá tær, at tú ikki klárar at fáa endarnar at røkka saman. Tíni pengar eru tíni pengar, og tá tú hevur gildið eitt ávíst limagjald fyri at vera borgari í landinum, og sum landinum tørvar fyri at tryggja tær góðar karmar at liva undir, eigur tú restina. Trupulleikin í okkara landi er, at tað, ið

landinum tørvar fyri at tryggja hesar karmarnar, er ikki í tráð við tørvin hjá borgaranum. Landið er ov dýrt í drift í mun til skattgjaldandi borgara og vinnu, og hetta gevur ikki meining. Tá umsiting og eftirlit ikki samsvara við inntøkuna, merkirtað, at okkurt í bygnaðinum er galið, og at skipanin má umskipast. Eitt nú kunnu vit fáa nógv meira burtúrur einari reformeraðari fiskivinnu, skapa inntøkur til landskassan umvegis nýggjar, innovativar vinnur, og umleggingar frá almennum til privat høvdu givið okkum bæði sparingar á fíggjarlógini og privatan vinnuligan vøkstur.

3. Vinnuligt frælsi

Treytin fyri einum dynamiskum samfelag við breiðum útboði er, at fólkið í landinum fær betri móguleikar at byggja sítt egna upp. Eitt er, at vit mugu syrgja fyri, at ein nógv størri partur av vinnuni verður lagdur á privatar hendur, og at tað verður lættari hjá privatu vinnuni at fóta sær, men íverksetanarhugurin hjá einstaklinginum má eisini eggjast. Tað almenna skal

styrkja um móguleikarnar hjá einstaklingum at byggja upp nýtt, privat vinnulív. Tí tað er privata vinnan, ið er nýskapandi og skapar dynamikk, kappingarføri og vøkstur. Leggja vit ov stórt trýst á privat vinnurekandi, kóva vit kreativa hugin, og dynamikkurin flytir seg aðrastaðni, har tað er pláss fyri honum.

Vøran Føroyar

Fær kundin eina góða vøru, er hann nøgdur og trívist væl við henni. Hann selir vøruna víðari av sær sjálvum við at fortelja vinum sínum um hana. Við persónligum frælsi, ið gevur fólki rúmd av vera tey sjálvi, fíggjarligum frælsi, ið gevur fólki loyvi at ráða yvir síni egnu inntøku, og vinnuligum frælsi, ið skapar betri útboð av tænastum, kunnu vit gera føroyska borgaran betri nøgdan við vøruna Føroyar. Vit skulu ikki gloyma altíð at arbeiða miðvíst við teimum økjum, ið geva Føroyum nýggjar kundar, men áðrenn vit kunnu geva øðrum hug at koma hendanveg, mugu vit sjálvi hava hug at vera her.

Kom og kóka suppu

Hóast fjølmiðlar hava gjørt nógv burtur úr, at Johan Dahl hevur skikkað sær illa, so er boðskapurin framvegis tann sami: tað má og skal gerast bíligari at flúgva millum Føroyar og útheimin

Minnist tú, hvat málið snúði seg um? Neyvan. Tú minnist fjølmiðlasuppuna.

Í øllum sínum einfeldi snýr hetta seg um, at tað hoyrir ongastaðni heima, at føroyingar skulu betala ovurhonds stórar upphæddir fyri at ferðast millum Føroyar og umheimin.

Tak bara jólini, sum nú skjótt stunda til.

Hava tey ungu, sum ganga í skúla uttanlands, ráð til at koma heim til jóla? Neyvan hava tey øll tað. Eg giti, at foreldrini eru noydd til at hjálpa til, tí flogbillettnar eru so hunda dýrar.

Hvussu við ommum og abbum, sum viðhvørt hava hug at fara av landinum at vitja síni børn og barnabørn? Prísurin flýgur næstan líka høgt uppi sum flogførini, og tí setast fólk aftur.

Og hvussu við familjunum, sum vilja sleppa í eina væl uppiborna summerferiu? Um familjan t.d. telur tvey vaksin og trý børn, so kostar ferian eina minni formugu.

Øll líða undir hesum. Fyritøkurnar her heima. Eisini tær útlendsku, sum kundu hugsast at vilja havt virksemi her hjá okkum. Og ikki at gloyma ferðafólk, ið skulu

vera við til at gera Føroyar til eitt ferðavinnuland.

Onki er galið við Atlantic Airways sum felag. Starvsfólk, leiðsla og nevnd gera eitt gott arbeiði. Men stóðan við teimum ovurdýru ferðunum er óhaldbar fyri okkum samfelag.

Landið verður upp aftur meira avbyrgt, enn tað longu er.

Í longdini forðar skipanin fyri búskapar- og fólka-vøkstri.

Tað má og skal gerast bíligari at flúgva. Og vit vita, hvussu tað kann gerast.